

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת
ישראל

22 יולי 2014

אל. פרקליטות מחוז חיפה - אזרחי
אל. שד' הפל-ים 15 מיקוד 31004 ת.ד. 31008
חיפה

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

מכתב מלווה

מצורף בזה מסמך פסק דין.

מזכירות בית המשפט

כ"ד תמוז תשע"ד, 22 יולי 2014

תאריך

נ ת ק ב ל

22-07-2014

פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
 עמ"ש"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
 21 יולי 2014

בפני כב' השופט יגאל גריל, ס. נשיא

המערער: ד"ר מרק ברשדסקי
 ע"י ב"כ עוה"ד מ. רוזן ו/או עו"ד שי צדקה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל – משרד הבריאות
 באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)
 ע"י ב"כ עוה"ד גב' תמי בראל

פסק דין

א. בפניי ערעור לפי סעיף 51 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 ("הפקודה"), על החלטת שרת הבריאות, הגב' יעל גרמן, מיום 26.12.2013, לפיה נמצא, כי המערער פעל בניגוד להוראות סעיף 45 (1) וסעיף 45 (3) לפקודה, וכן בניגוד לסעיף 17 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק זכויות החולה"), ונגקט כנגדו אמצעי ענישה של התליית רישיון לעסוק ברפואת שיניים לתקופה של חמש שנים, החל מיום 1.2.14. ביצוע ההחלטה מעוכב עד למתן פסק הדין בערעור.

ב. העובדות הצריכות לעניין הינן בתמצית אלה: ביום 12.1.10 הוגשה קובלנה על ידי המשנה למנכ"ל משרד הבריאות כנגד המערער, רופא שיניים מורשה, בפני שר הבריאות, ובה פירוט של שש פרשיות כמפורט להלן:

בפרשייה הראשונה נטען, כי בתחילת ינואר 2008 פנתה המתלוננת מס' 1 אל המערער לטיפול שיניים שבמהלכו התקין המערער בפי המתלוננת מס' 1, 10 יחידות של גשרים בלסת העליונה ו-9 יחידות בלסת התחתונה.

לאחר הטיפול פנתה המתלוננת מס' 1 פעמיים אל המערער בתלונות בדבר אי-נוחות הגשרים, חוסר אפשרות ללעוס מזון קשה, ריח רע מהפה, דימומים, נפיחויות, וכאבים ללחץ. ביום 4.11.08 פנתה המתלוננת מס' 1 בתלונה לרופא השיניים המחוזי של חיפה, ד"ר משה גורדון, וזה פנה לצורך בירור התלונה בפניות חוזרות למערער כדי לקבל את הרשומה הרפואית של המתלוננת מס' 1 וצילומים שנעשו בפיה, אך למרות פניות אלה לא העביר המערער את החומר המבוקש לידי גורדון.

נ ת ק ב

1 מתוך 31

22 -07- 2014

פרקליטות מחוז חיפה אזרחי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 במסגרת בירור התלונה ערך ד"ר גורדון למתלוננת מס' 1 בדיקה ביום 19.11.08 בבית
2 החולים רמב"ם, בדיקה בה השתתפו גם מומחה בשיקום ומומחה בחניכיים ובבדיקה זו
3 נמצאו הממצאים הבאים:
4 חניכיים דלקתיות סביב הכתרים, כיסים של 5-7 מ"מ בשיניים 13-17 בשני הצדדים, עששת
5 סיגרית בשן 27 מתחת לסתימת אמלגם, ובשיניים 12, 14, 25 עששת מתחת לכתרים. שן 12
6 זקוקה לסתימת שורש.
7

8 **הפרשייה השניה** – בדצמבר 2006 פנה המתלונן מס' 2 אל המערער לצורך טיפול שיניים
9 ובמהלך הטיפול התקין המערער למתלונן מס' 2 גשר בלסת העליונה (16-26) ובלסת
10 התחתונה (35-47). בעקבות הטיפול פנה המתלונן מס' 2 אל המערער בתלונות על תזוזת
11 הגשר, כאבים ולחץ מצד ימין ובזמן אכילה, כאבים בצד שמאל, וחוסר יכולת לאכול אוכל
12 מוצק.
13

14 ביום 1.7.08 הגיש המתלונן מס' 2 תלונה לרופא השיניים המחוזי בחיפה ד"ר גורדון, שפנה
15 בפניות חוזרות אל המערער כדי שזה יגיב על התלונה, וכן ביקש העתק הרשומה הרפואית
16 וצילומים שנעשו בפיו של המתלונן מס' 2, אך למרות פניות אלה, לא העביר המערער את
17 החומר המבוקש.
18

19 **הפרשייה השלישית** – ביום 9.7.06 פנה המתלונן מס' 3 אל המערער לצורך טיפול שיניים
20 והמערער התקין בפיו שני כתרים ותותב. בעקבות הטיפול חזר המתלונן מס' 3 אל המערער
21 בתלונות על כאב באזור הכתרים וחוסר התאמה של התותב. ביום 8.3.07 הגיש המתלונן
22 מס' 3 תלונה לרופא השיניים המחוזי ד"ר גורדון, אשר פנה אל המערער בפניות חוזרות על
23 מנת שיגיב על התלונה, וכן ביקש את העתק התיק הרפואי וצילומי הרנטגן שנעשו בפיו של
24 המתלונן 3, ואולם המערער לא העביר את החומר המבוקש.
25

26 **פרשייה רביעית** – ביום 17.5.07 פנו המתלוננים מס' 4+5 אל המערער לצורך טיפול שיניים.
27 המערער התקין בפיו של מתלונן מס' 4 תותבת שלמה בלסת עליונה, ובפיה של מתלוננת מס'
28 5 התקין המערער תותבת שלמה בלסת עליונה ותותבת חלקית בלסת תחתונה. בעקבות
29 הטיפול חזרו המתלוננים מס' 4+5 אל המערער בתלונות על כאבים, חוסר התאמה של
30 התותבות לפה, ונפילתן.
31 ביום 11.9.07 הגישו המתלוננים מס' 4+5 תלונה לד"ר גורדון, שפנה אל המערער פניות
32 חוזרות לקבלת תגובה על התלונה, וכן ביקש את העתק התיק הרפואי וצילומי הרנטגן
33 שנעשו בפיהם של המתלוננים מס' 4+5, ואולם המערער לא העביר את החומר המבוקש.
34

35 **פרשייה חמישית** – מתלוננת מס' 6 פנתה למערער לצורך טיפול שיניים והמערער ביצע
36 שיקום פרוטטי (גשר 13 יחידות) וטיפול שורש. בעקבות הטיפול חזרה המתלוננת מס' 6
2 מתוך 31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 למערער בתלונות על כאבים בפה. המערער בדק את מתלוננת מס' 6, אך אמר כי הכאבים
2 יחלפו מעצמם. משלא חלפו הכאבים, פנתה מתלוננת מס' 6 בתלונה אל רופא השיניים
3 המחוזי, ד"ר גורדון, ולצורך בירור תלונתה, פנה ד"ר גורדון אל המערער בפניות חוזרות,
4 שנענו רק לאחר ביקורת במרפאה. בתשובתו הכחיש המערער, כי טיפל במתלוננת מס' 6
5 ובכך הצדיק אי העברת הרשומה הרפואית.

6
7 **פרשייה שישית** – בחודש מאי 2005 פנה מתלונן מס' 7 אל המערער לצורך טיפול בשיניו.
8 המערער התקין בפיו של מתלונן מס' 7, גשר טוטאלי עליון, גשר בן 3 יחידות, וגשר בן 4
9 יחידות בלסת תחתונה. מתלונן מס' 7 חזר אל המערער בתלונה, כי לאחר זמן קצר התנתק
10 חלק מן הגשר העליון. המערער חתך את הגשר וביצע אותו בשני חלקים. לאחר סיום
11 הטיפול השיקומי בשנת 2006, פנה המתלונן מס' 7 אל ד"ר גורדון בתלונה על שבירת
12 חרסינה באחד הכתרים, ושני כתרים נוספים נפרדו מן הגשר ונפלו.
13 לצורך בירור התלונה, פנה ד"ר גורדון אל המערער בבקשה לקבל את תגובתו וכן לקבל
14 העתק רשומה רפואית וצילומי רנטגן. המערער לא העביר את הרשומה הרפואית ואת
15 הצילומים כנדרש, לצורך בירור התלונה.

16
17 לפי תצלום פנורמי מיום 22/1/06 שבוצע כשלושה חודשים לאחר גמר הטיפולים, ניתן היה
18 לראות:

- 19 (1) סתימות שורש לקויות בשיניים 13, 15, 25.
- 20 (2) עששת משנית באזור צווארי השיניים, בין הכותרת לשורש בשיניים 13, 15, 25.
- 21 (3) תהליכים סב חודיים בשיניים 34, 35.
- 22 (4) גשר 28XX25 מנותק מאחת משתי השיניים המחזיקות אותו (שן 25) וכולו נסמך על שן
23 28.
- 24 (5) גשר תחתון מצד שמאל 35XX, 34, 33 תלוי בן 5 יחידות, הנשען על 3 יחידות שיניים,
25 בנות שורש אחד, ואילו שתי יחידות של שיניים טוחנות, נסמכות עליהן. הגשר אינו מאוזן.
- 26 (6) היחידות התלויות באוויר נושאות עומס סיגרי רב.
- 27 (7) שבירת חרסינה.
- 28

29 ג. מכאן נטען, כי המערער גילה רשלנות חמורה והתנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה,
30 כאמור בסעיף 45(1) ו-3 לפקודת רופאי השיניים, וכן הפר את הוראת סעיף 17 לחוק זכויות
31 החולה (חובת ניהול רשומה רפואית).

32 קובלנה זו שהגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות כנגד המערער, נדונה בפני ועדה מיוחדת
33 לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים, בהרכב ד"ר לנה נטבפוב, יו"ר הוועדה, עו"ד רות תורן,
34 נציגת היועמ"ש, וד"ר חגי סלוצקי, חבר הוועדה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

- 1
2
3 תחילה, ביום 9.7.2013 ניתנה החלטת ביניים של הוועדה המיוחדת, זאת לאחר שקיימה
4 שורה של דיונים בעניין קובלנה זו. בהחלטת הביניים צויין, כי הדיונים בהליך זה נתקלו, כך
5 לפי קביעת הוועדה, בקשיים יוצאי דופן עקב התנהלות חוזרת ונשנית של המערער ובא כוחו
6 דאז (בא כוחו הנוכחי של המערער לא ייצג אותו בפני הוועדה).
7
8 במהלך הדיון העידו בפני הוועדה מטעם הקובל, רופא השיניים המחוזי, ד"ר גורדון, וכן
9 המתלוננים (למעט מתלוננת מס' 1) וכן הוגשו מסמכים.
10
11 מטעם המערער הוגשה, בתחילת הדיון, התייחסות בכתב לטענות שבקובלנה, וכן הוגשה
12 מטעם המערער, חוות דעתו של פרופ' מרטין גרוס, ששימש כמומחה רפואי מטעם בית
13 משפט השלום בחיפה בת"א 4219-02-09 בתביעתו של מתלונן מס' 7 כנגד המערער, וכן
14 הוגשו שני פסקי דין שניתנו בתביעות שהגישו שניים מן המתלוננים כנגד המערער.
15
16 ה. באשר לאישום המשמעותי בגין התנהגות שאינה הולמת, קובעת הוועדה, שהיה על המערער,
17 בהיותו רופא שיניים מורשה, לקיים רשומות רפואיות, ואף לשמור אותן, לרבות צילומי
18 רנטגן, במשך 20 שנה לפחות, בין אם הצילומים בוצעו במרפאתו או במקום אחר.
19
20 ו. בהתייחס לפרשייה החמישית שבקובלנה (בנוגע למתלוננת מס' 6), הגיעה הוועדה למסקנה
21 שנוכח טענת המערער שהוא לא טיפל במתלוננת זו, ובהתחשב בכך שמדובר בטיפול שבוצע
22 בשנת 2004 ואילו התלונה הוגשה רק כ-4 שנים לאחר מכן, ראתה הוועדה לנכון, ולו מחמת
23 הספק, שלא להידרש לתלונה זו ביחס לטענה, שהמערער לא מסר לד"ר גורדון את הרשומה
24 הרפואית, מה גם שדי במה שהוכח בקשר לטענה האמורה, לגבי יתר הפרשיות, על מנת
25 לתמוך במיוחס למערער בקובלנה.
26
27 ז. בהתייחס לאישום המשמעותי בדבר התנהגות שאינה הולמת, קבעה הוועדה שלמרות
28 שהמערער התבקש למסור לד"ר גורדון את התיקים הרפואיים, לרבות צילומי הרנטגן של
29 המתלוננים ב-5 הפרשיות העומדות לדיון (דהיינו, למעט הפרשייה החמישית שממנה זוכה
30 המערער מחמת הספק), המערער לא עשה כן, פרט לכרטיס רפואי של המתלונן בפרשייה
31 השישית. הוועדה ציינה, שמעדות ד"ר גורדון עלה, כי במהלך ביקורת במרפאת המערער,
32 ביקש ד"ר גורדון לעיין בתיקים הרפואיים של המתלוננים, אך המערער לא יכול היה
33 להמציא ולו תיק רפואי אחד המתייחס לתלונות המפורטות בקובלנה.
34
35 גם כשהמערער התייחס לפניות של ד"ר גורדון, שביקש לברר את התלונות, עשה כן המערער
36 רק לאחר זמן ממושך. הוועדה קיבלה את טענת ב"כ הקובל, כי מדובר בדפוס התנהגות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 חמור והנימוק שנתן המערער להיעדרם של התיקים הרפואיים (דהיינו, שהמערער מסר את
2 הרשומות למתלוננים כשביקשו לפנות לקבל חוות דעת נוספת) - בעייתי כשלעצמו, שכן לפי
3 הוראות פקודת בריאות העם והתקנות שלפיה, וכן לפי הנחיות האגף לבריאות השן, חלה על
4 המערער חובה לשמור רשומות רפואיות, לרבות צילומי רנטגן, כשהוצאתם מן המרפאה
5 מותנית בשמירת עותק במרפאה.
6 לכן, אף אם ביקשו המתלוננים או מי מהם, לקבל רשומות רפואיות לצורך קבלת חוות דעת
7 נוספת, ואף אם המתלוננת בפרשייה הראשונה לא קיימה את הבטחתה להחזיר את החומר
8 הרפואי, אין בכך כדי להצדיק את היעדרן של הרשומות הרפואיות ממקומן במרפאה, שכן
9 חובת השמירה על הרשומות מוטלת על המערער, והיה עליו לדאוג לכך שהרשומות, או
10 לפחות העתק מהן, יימצא במרפאה.

11
12 ח. כל זאת, משום שרשומה רפואית תקינה ומלאה, מהווה תנאי למתן טיפול רפואי נאות,
13 ובכלל זה, טיפול שיניים. לא ניתן לבצע טיפול שיניים ראוי מבלי לאבחן תחילה מה מצב
14 השן, גם בעזרת צילומי רנטגן, ולא ניתן להמשיך בטיפול, בהעדר תיעוד ברור של הטיפול
15 שקדם לו. הוועדה מוסיפה, כי התלונות נשוא הקובלנה מתייחסות לטיפולי שיקום מאוד
16 נרחבים, כולל גשרים וכתרים, כשהתלונות מצביעות, לכאורה, על כשלים מאוד חמורים
17 בטיפול שניתן על-ידי המערער, כמו גם על נזקים וסבל שנגרם למתלוננים עקב הטיפול.
18 המדובר בטיפולים ממושכים, שממילא לא ניתן לבצעם באופן ראוי, ללא תיעוד ברור של כל
19 שלבי הטיפול.

20
21 ט. בנוסף מציינת הוועדה, כי העדרה של רשומה רפואית ראויה, כולל צילומי שיניים, מקשה על
22 בירור תלונה בקשר לטיפול וסופה שהיא פוגעת אף ברופא השיניים עצמו, כשאין בידו
23 ראיה העשויה לתמוך בטענתו, שהטיפול שניתן על ידו, תואם את הסביר והנהוג בתחום
24 רפואת השיניים. על כך יש להוסיף, כי עצם העובדה שרופא השיניים לא נענה לבקשת משרד
25 הבריאות, פוגע באופן חמור ביכולתו של משרד הבריאות לקיים את תפקידו (פיקוח ובקרה
26 בתחום הרפואה).

27
28 י. מסקנת הוועדה הייתה, שהמערער הפר את החובה לקיים רשומה רפואית כנדרש, לפי סעיף
29 17 לחוק זכויות החולה. בנוסף, התנהגות המערער, בהקשר זה, אינה תואמת את העקרונות
30 המנחים בתחום העיסוק ברפואת שיניים, היא פוגעת באמון המטופלים בעוסקים ברפואת
31 שיניים, ובכבוד המקצוע, ואינה חולמת רופא שיניים מורשה.

32
33 הוועדה מוסיפה, כי בדיון שבמהלכו העידו המתלוננים, הגיב המערער על דבריהם בגיחוך
34 וניכר בו שהוא מתייחס לדבריהם בזלזול.

35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1 י"א. הקובלנה, כעולה מן האמור לעיל, ייחסה למערער רשלנות חמורה, זאת בנוגע לטיפול שניתן
2 על-ידי המערער למתלוננים בפרשייה הראשונה ובפרשייה השנייה.

3
4 בהתייחס לפרשייה הראשונה, נבדקה המתלוננת בבית חולים רמב"ם (לאחר הגשת תלונתה)
5 על-ידי רופא השיניים המחוזי, ד"ר גורדון, שהוא מומחה לשיקום, וכן על-ידי ד"ר בלומנטל,
6 שאף הוא מומחה לשיקום, ועל-ידי ד"ר פרנקנטל, שהוא מומחה לחניכיים.

7
8 ב"כ הקובל הגיש מסמך, שבו פורטו הממצאים שמצאו הרופאים האמורים, במהלך
9 הבדיקה, גם לאור צילומי סטאטוס שבוצעו בסמוך לסיום הטיפול. הממצאים היו: דלקת
10 בחניכיים סביב הכתרים, כיסים של 5-7 מ"מ בשיניים 13-17 משני צדי השיניים, עם
11 דימומים וכן נפיחות של הפלילות, כיסים של 5-6 מ"מ בצד הבוקאלי של שן 33 וכן של
12 שיניים 42-45, לרבות דימום למגע, עששת סיגרית בשן 27 מתחת לסתימת האמלגם, כמו כן
13 בשיניים 12, 14 ו-25 נמצאה עששת מתחת לכתרים. נמצא ששן 12 זקוקה לטיפול ולסתימת
14 שורש וכי קיימת היגיינה לקויה.

15
16 מאידך צויין, שהאסתטיקה של הגשרים סבירה, הסגר תקין, והרווחים בין הכתרים
17 פתוחים.

18
19 י"ב. הוועדה קובעת, כי די בחלק מהממצאים שנמצאו אצל המתלוננת, בפרשייה הראשונה,
20 בבדיקתה בבית חולים רמב"ם, וכן כעולה מעדות רופא השיניים המחוזי, ד"ר גורדון, על
21 מנת ללמד על כך שהטיפול שניתן למתלוננת על-ידי המערער, אינו מתיישב עם סטנדרטים
22 מקובלים בתחום רפואת השיניים ומצביעים על כך, שהמערער סטה באופן משמעותי מרמת
23 הטיפול המקובל והצפוי מרופא שיניים מורשה.
24 גם אם מדובר בממצאים שנמצאו רק בחלוף 11 חודשים מסיום הטיפול, אין זה מתקבל על
25 הדעת, שעששת ותפתח מתחת לכתרים בפרק זמן כאמור, אצל אדם מבוגר, אלא בנסיבות
26 מאוד מיוחדות. מצינת הוועדה, שאם העששת הייתה קיימת עוד לפני תחילת הטיפול אצל
27 המערער, כי אז מדובר אף בהתנהלות חמורה יותר, שכן לא יעלה על הדעת להכתיר שן שבה
28 קיימת עששת, כפי שאין לבצע טיפול פרוטטי בפה שבו קיימת עששת או דלקת חניכיים,
29 קודם לטיפול בעששת ובדלקת החניכיים.

30
31 י"ג. המערער טען, בין היתר, שהוא לא טיפל בשן 27, וכי מדובר בעששת שנמצאה מתחת
32 לסתימת האמלגם, דהיינו סתימה שבוצעה בטרם פנתה המתלוננת אל המערער. הוועדה
33 קיבלה את עדות ד"ר גורדון, שגם אם מדובר בסתימה שבוצעה לפני שהמתלוננת פנתה
34 למערער, עצם העובדה שמתחת לסתימה נמצאה עששת, גם בחלוף 11 חודשים מסיום טיפול
35 פרוטטי, משמעה, שבסיום הטיפול הפרוטטי נותרה אצל המתלוננת עששת פעילה, ומצב
36 דברים כאמור, אינו מתיישב עם רמת טיפול סבירה ומקובלת. גם אם הטיפול הפרוטטי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 בוצע בשיניים אחרות, הרי טיפול פרוטטי סביר ומקובל, אינו אמור להסתיים כל עוד קיימת
 2 עששת פעילה בפה של מטופל, גם אם העששת קיימת בשיניים שבהן לא בוצע הטיפול
 3 הפרוטטי. גם לא ניתן לסיים טיפול פרוטטי בהתעלם מקיומה של דלקת חניכיים.
 4

5 המערער טען, בין היתר, שממצאי הבדיקה בבית חולים רמב"ם, מלמדים על כך
 6 שהמתלוננת אינה שומרת על היגיינה. לעניין זה מציינת הוועדה, שעל רופא השיניים
 7 להנחות את המטופל בדבר שמירה על היגיינה, אך גם בהנחה שהמערער הנחה את
 8 המתלוננת כיצד לשמור על היגיינה והיא לא עשתה כן, אין זה מתקבל על הדעת, שמטופל
 9 שעבר טיפולים כה נרחבים, יימצא בחלוף 11 חודשים מסיום הטיפול, עם דלקת חניכיים
 10 מפושטת וחמורה כפי שנמצאה בבדיקה בבית חולים רמב"ם, רק משום שהמתלוננת לא
 11 שמרה על היגיינה.
 12

13 הוועדה מוסיפה ומציינת, שהתחלת טיפול פרוטטי, שעה שבפה קיימת עששת, מהווה סטייה
 14 משמעותית מטיפול סביר ומקובל. מה גם, שלא הוצגה במקרה זה, רשומה רפואית המעידה
 15 על כך שהמערער הביא לידיעת המטופלת, בסיום הטיפול, שנותרו ליקויים המחייבים טיפול
 16 נוסף.
 17

18 ט"ו. הוועדה מציינת גם, שבמרץ 2008 חתמה המתלוננת על טופס שבו היא מציינת שאין לה
 19 תלונות על הטיפול. הוועדה כותבת, שחתימתה זו של המתלוננת אין בה כדי ללמד דבר
 20 לעניינו, הואיל והתסמינים מהם סבלה המתלוננת לאחר הטיפול, החלו (כך צויין בתלונה)
 21 רק בשלב מאוחר יותר, והוועדה מעירה, שאכן סביר להניח שהכאבים והדימומים מהם
 22 סבלה המתלוננת, לא הופיעו מיד בסיום הטיפול אלא מספר חודשים לאחר מכן.
 23

24 ט"ז. באשר לפרשייה השישית:

25 ד"ר גורדון שבירר את התלונה, מפרט את הממצאים העולים מהצילום הפנורמי שבוצע:

26 (1) בלסת העליונה, גשר טוטאלי: 22X, 23, 13X, 12, 11, 17X, 16, 15 וכן 25, 28X, המנותק

27 מאחת משתי השיניים המחזיקות אותו (שן 25), כשכולו נתמך בשן 28.

28 (2) בלסת התחתונה – שני גשרים, האחד 45, 47X וגשר נוסף 35XX, 34, 33 הנתמך למעשה

29 ב-3 יחידות של שיניים בנות שורש אחד, כאשר שתי יחידות של שיניים טוחנות נתמכות

30 בהן.

31 (3) סתימות שורש לקויות בשיניים בלסת העליונה: 13, 17, 25.

32 (4) עששת משנית באזור צווארי השיניים (בין הכותרת לשורש), בשיניים 13, 15, 25.

33 (5) תהליכים סב חודיים בשיניים 34, 35.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 ד"ר גורדון ציין שהממצאים האמורים מצביעים על כישלון הטיפול השיקומי שניתן
2 למתלונן.
3

4 מטעם המערער הוגש בקשר לפרשייה השישית, פסק דין שניתן בתביעה שהגיש המתלונן נגד
5 המערער, הדוחה את התביעה, וכן חוות דעת מיום 4.10.2010 של רופא השיניים ומומחה
6 לשיקום פה, פרופ' מרטין גרוס, שנתמנה על-ידי בית משפט השלום בחליך האמור, לצורך
7 זה.
8

9 הוועדה מציינת, שבא כוחו של המערער טען, שבכוונתו להזמין את פרופ' גרוס למתן עדות
10 בהליך שבפני הוועדה, אך הוא לא עשה כן. מכל מקום הוועדה לא הייתה מוכנה לאמץ את
11 מסקנתו של פרופ' גרוס, לפיה אין רשלנות בטיפול שבוצע במתלונן של הפרשייה השישית,
12 ולו לנוכח העובדה שפרופ' גרוס עצמו מבסס את חוות דעתו על ממצאים זהים לאלה
13 שתוארו בסיכום בירור התלונה.
14

15 יתר על כן, הוועדה מצביעה על כך שבפרק הדיון של חוות דעתו, כותב פרופ' גרוס: "אני
16 תומך במסקנות של ד"ר גורדון שאלמנטיים של השיקום לקויים".
17 בפרק הסיכום כותב פרופ' גרוס: "מבדיקת הפציינט והצילום הפנורמי, מסקנותיי הן שאין
18 רשלנות במקרה הזה. יש מקום לחזור על העבודה כולה. ישנן כמה דרכים לטיפול
19 חוזרים. עלויות משוערות יכולות להשתנות בין פלגים שונים של רופאים. מסגרת העלויות
20 בהן נעשה הטיפול המקורי על ידי ד"ר ברדצ'בסקי (כך במקור – י.ג.) הן בפלג הנמוך של
21 העלויות האפשריות. תוכנית הטיפול שנשלחה אלי נעשתה על ידי ד"ר דוד ברק, היא
22 תוכנית טיפול כוללנית עם מסגרת עלויות של רופא כללי גבוהות יותר ממסגרת הטיפולים
23 (כך במקור – י.ג.) של ד"ר ברדצ'בסקי (כך במקור – י.ג.) ונמוכות ממסגרת עלויות של
24 מומחה".
25

26 מכאן, כך קובעת הוועדה, שפרופ' גרוס אינו חולק על הממצאים המתוארים בסיכום בירור
27 התלונה, ולמעשה תומך במסקנות של ד"ר גורדון ומציין ש"יש מקום לחזור על העבודה
28 כולה".
29

30 הוועדה מעירה, שפרופ' גרוס אינו מסביר בחוות דעתו, מדוע הוא סבור, לנוכח האמור לעיל,
31 ש"אין רשלנות במקרה הזה". גם אין בחוות דעתו התייחסות לסתירה העולה, לכאורה, בין
32 הממצאים והקביעה שיש מקום לחזור על העבודה כולה, לבין המסקנה, לפיה אין המדובר
33 ברשלנות. מכל מקום, המערער לא הזמין את פרופ' גרוס לעדות בהליך זה, ולכן לא יכולה
34 הייתה הוועדה ללמוד מפיו של פרופ' גרוס, על העומד ברקע מסקנתו.
35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 כ. הוועדה קובעת, כי הממצאים שנמצאו בצילום הפנורמי, כפי שתוארו בסיכום בירור
2 התלונה, מעידים על כך, שהטיפול שביצע המערער במקרה זה, מהווה רשלנות חמורה,
3 כמשמעותה לפי הפקודה, שכן מדובר בסטייה משמעותית מרמת הטיפול המקובלת
4 והצפויה מרופא שיניים מורשה.

5
6 כ"א. הוועדה קובעת, שלא ניתן להצדיק את הדרך שבה מצא המערער לנכון, לבצע את הטיפול
7 השיקומי בלסת התחתונה, זאת גם לאור שיקולים בדבר עלות הטיפול, כאשר במקום
8 התקנת תותב, הכרוך בעלות לא משמעותית ובסיכון נמוך יותר, בחר המערער בדרך שרופא
9 אחראי לא היה נוקט בה, משהיא כרוכה בסיכון ודאי שהגשר יישבר ושהשיניים התומכות
10 בגשר, יינזקו. דרך זו כרוכה בסופו של דבר בעלות גבוהה בשל הצורך "לחזור על העבודה
11 כולה", כעולה מחוות דעתו של פרופ' גרוס.

12
13 כ"ב. אמנם בפסק הדין שניתן בתביעת המתלונן בפרשייה השישית נגד המערער נקבע, שהתביעה
14 נדחתה, זאת בהסתמך על חוות דעת פרופ' גרוס ודברים שאמר בעדותו בבית המשפט, אשר
15 קבע, שהמתלונן לא הרים את נטל ההוכחה המוטל עליו, וכי הטיפול הרפואי שניתן על-ידי
16 המערער, לא חרג מסטנדרט ההתנהגות המצופה מרופא שיניים סביר, ונעשה לפי הנורמות
17 הרפואיות המקובלות באותה עת.

18
19 הוועדה ערה לכך שקשה ליישב בין המסקנה אליה היא הגיעה, לבין המסקנה אליה הגיע
20 בית המשפט, ואולם, הוועדה מציינת, שיש לזכור שהנדרש על מנת לזכות בפיצוי עקב מעשה
21 רשלנות, שונה מן הנדרש כדי לבסס טענה בדבר "רשלנות חמורה", כמשמעותה בפקודת
22 רפואי השיניים, שהרי מדובר בהליכים שונים במהותם שגם נועדו לתכלית שונה, והתשתית
23 הראייתית שעמדה בפני בית המשפט, שונה מזו שהובאה בהליך שבפני הוועדה.

24
25 מציינת הוועדה, שבית המשפט לא מוכן היה להסתמך על סיכום בירור התלונה של ד"ר
26 גורדון, הואיל וזו לא הייתה ערוכה כחוות דעת, וד"ר גורדון אף לא הוזמן להעיד בפני בית
27 המשפט. מפסק הדין גם עולה, שבית המשפט הסתמך על עדותו של המומחה הרפואי פרופ'
28 גרוס, ואולם, הוא לא הוזמן להעיד בפני הוועדה, על מנת להבהיר סתירות בחוות דעתו,
29 ויתר על כך, עדות פרופ' גרוס, כפי שהובאה בפני בית המשפט, לא הובאה כראייה בהליך
30 שבפני הוועדה.

31
32 כ"ג. בא כוחו דאז של המערער, טען בפני הוועדה, שהטענות המייחסות רשלנות למערער,
33 הופרכו, שכן התלונות נתבררו בבתי המשפט ונדחו, כאשר חלק מן המתלוננים הגיעו לפשרה
34 מוסכמת על מנת לזכות בפיצוי כספי, מבלי שהמערער הודה ברשלנות מצדו. תביעת
35 המתלונן בפרשייה השישית נדחתה, ולגבי התלונה בפרשייה השלישית, מדובר, לכל היותר,
36 בטעות מעבדה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 מציינת הוועדה, כי ספק אם ניתן לאמץ את גישת ב"כ המערער, לפיה פשרה מהווה ראייה
 2 לכך שתביעת המתלונן נדחתה. באשר לפרשייה השלישית, לא הוגשה ראייה לביסוס
 3 הטענה, כי לכל היותר מדובר בטעות מעבדה.
 4
 5

6 כ"ד. בא כוחו דאז של המערער, גם טען, שאין לייחס למערער התנהגות שאינה הולמת, כאשר
 7 מדובר בדרישות בלתי סבירות מצד המתלוננים, שאינן עולות בקנה אחד עם הטיפול
 8 שהוזמן על ידם ושביכולתם לממן. לטענתו, המערער המליץ על טיפולים שהמתלוננים לא
 9 יכלו להרשות לעצמם, עקב מצוקה כלכלית. מציינת הוועדה, שהטענה כאילו המערער הציע
 10 למתלוננים טיפול רפואי שונה מזה שבוצע, וכן שהמתלוננים הזמינו טיפול בהתאם
 11 ליכולתם, הועלתה לראשונה בסיכומים, מה גם שב"כ המערער לא פירט מה הוצע
 12 למתלוננים, ואף לא מה הוזמן על ידם. לא היו בפני הוועדה רשומות רפואיות או ראייה
 13 אחרת, שיש בהן כדי לתמוך בטענה האמורה.
 14

15 כ"ה. בהתייחס לפרשייה הראשונה והפרשייה השישית, כותבת הוועדה, שאין המדובר בדרישות
 16 בלתי סבירות מצד מטופלים, כי אם בטיפולים שנדונו מראש לכישלון, ובסטייה משמעותית
 17 מרמת הטיפול המקובלת והצפויה, שאין לנקוט בה, גם אם מדובר במטופל המצוי במצוקה
 18 כלכלית. הוועדה דחתה מכל וכל את טענות בא כוחו דאז של המערער, לפיה התנהלות
 19 המערער הייתה ללא רבב וכאילו ניהל ד"ר גורדון "מסע רדיפה" נגד המערער, וכן כאילו
 20 יצרו המתלוננים עימות עם המערער במטרה לנצלו.
 21

22 כ"ו. בסיכום הדברים הגיעה הוועדה למסקנה, שהמערער נהג בדרך שאינה תואמת את
 23 העקרונות המנחים בתחום העיסוק ברפואה, ואף הפר הוראות החלות לגבי התנהלותו
 24 המקצועית, המעוגנות בסעיף 17 לחוק זכויות החולה, ולפיכך נהג בדרך שאינה הולמת רופא
 25 שיניים מורשה, בהתאם לסעיף 145(1) לפקודת רופאי השיניים.
 26

27 התנהלותו של המערער בקשר לפרשייה הראשונה והשישית, מצביעה על סטייה משמעותית
 28 מרמת הטיפול המקובלת והצפויה מרופא שיניים מורשה, ולפיכך קבעה הוועדה, שלגבי
 29 פרשיות אלה גילה המערער רשלנות חמורה לפי סעיף 345(3) של פקודת רופאי השיניים.
 30

31 כ"ז. בתאריך 23.9.2013 ניתנה החלטתה של הוועדה בנוגע לאמצעי המשמעותי הראוי, שיש
 32 לנקוט בו, בשים לב למסקנות שבדו"ח הוועדה מיום 9.7.2013.
 33

34 ב"כ הקובל טען בפני הועדה, כי אמצעי המשמעות הראוי יהא בהתליית רישונו של המערער
 35 לתקופה של 10 שנים, וטען בין היתר, כי יש לראות את התייחסות המערער כלפי מטופליו,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 במהלך הטיפול ואף במסגרת ההליך המשמעותי, כמזעזעת ושערורייתית ויש לראותה
2 בחומרה וכי היא כשלעצמה, פוגעת בתדמית ואמון הציבור במקצוע הרפואה.
3
4
5

6 כ"ח. בא כוחו דאז של המערער, טען לעומת זאת, שאין מקום להתלות את רישיונו של המערער
7 לעסוק ברפואת שיניים, הואיל ועונש זה יפגע באופן חמור בחייו ובפרנסתו של המערער,
8 שנוכח גילו לא יוכל לשקם את חייו. לדעתו, ובנסיבות העניין, ראוי לדון את המערער לקולא
9 וניתן להסתפק בענישה שיקומית, שתאפשר למערער להמשיך ולעסוק במקצועו בו הוא
10 עובד מזה 20 שנה, והציע כענישה שיקומית אפשרית, לחייב את המערער לעבור
11 השתלמויות.
12

13 בא כוחו דאז של המערער טען, שאין מקום להתלות את רישיונו של המערער לעסוק
14 ברפואת שיניים, בוודאי שלא לתקופה בת 10 שנים, זאת לנוכח העובדה שמזה כ-6 שנים לא
15 הוגשה תלונה כנגד המערער ונוכח העובדה שפסק הדין שניתן בעניין הפרשייה השישית ע"י
16 בית משפט השלום בחיפה, מהווה מעשה בית-דין השולל את הטענה, שהמערער התרשל וכן
17 נוכח העובדה, שהמתלוננת בפרשייה הראשונה, קיבלה פיצוי כספי מן המערער.
18

19 כ"ט. באשר לטענה שהמתלוננת בפרשייה הראשונה קיבלה פיצוי מן המערער, מציינת הוועדה
20 שאין בפניה ראייה לכך. לגבי המתלונן בפרשייה השנייה, הגיש ב"כ המערער פסק דין
21 לוועדה, שניתן בתביעה שהוגשה ע"י המתלונן בפרשייה השנייה, ופסק הדין מאשר הסכם
22 פשרה, לפיו התחייב המערער לשלם לאותו מתלונן, סכום של 12,000 ₪.
23 הוועדה מציינת, שמדובר בפיצוי מטופל על נזק שנגרם עקב הטיפול, בעוד שההליך שבפני
24 הוועדה עניינו בעבירת משמעת שביצע המערער ובעונש שנועד לתכלית שונה, שבמרכזה
25 עומד אינטרס הציבור בשמירה על רמה נאותה של טיפול רפואי, כמו גם על אמון הציבור
26 והעוסקים ברפואה.
27

28 הוועדה מציינת, שבפרשיות שבהן הורשע המערער בגין רשלנות חמורה (הראשונה
29 והשנייה), אין המדובר בתקלה בטיפול או בטיפול שכשל, דבר שעלול לקרות גם בטיפול
30 סביר ומקובל, אלא מדובר, לפי קביעת הוועדה, בטיפולים שבוצעו באופן רשלני ביותר,
31 שנדונו מלכתחילה לכישלון ואף גרמו, בהכרח, לנזק למטופלים.
32

33 ל. בא כוחו דאז של המערער, טען לעניין העונש המשמעותי, כי הטיפול שניתן למתלוננים, נובע
34 מכך שהם משתייכים, לטענתו, "לקבוצה סוציאקונומית נמוכה", וכי התלונות על הטיפול
35 שניתן על-ידי המערער, נובעות מדרישות בלתי סבירות, שהמתלוננים אינם מסוגלים לממן.
36 ואולם, כפי שכבר נקבע בהחלטת הביניים מיום 9.7.2013, הוועדה סברה שאין המדובר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 בדרישות בלתי סבירות של המטופלים, כי אם בטיפולים שנדונו מראש לכישלון ובסטייה
2 משמעותית מרמת הטיפול המקובלת והצפויה, שאין לנקוט בה גם אם מדובר במטופל
3 המצוי במצוקה כלכלית.
4

5 הוועדה קובעת, שאין המדובר באלטרנטיבה טיפולית לגיטימית שניתן לבחור בה, בהתחשב
6 באמצעים העומדים לרשות המטופל, כי אם בטיפול שרופא סביר ואחראי לא היה נוקט בו.
7

8 ל"א. עוד מתייחסת הוועדה, להתעלמותו של המערער מפניות משרד הבריאות בקשר לתלונות
9 והפרת החובה לקיים רשומה רפואית ו/או לשמור על התיק הרפואי, כולל הצילומים,
10 במרפאה.
11

12 הוועדה מציינת, שהמערער העביר לידי משרד הבריאות, רשומה רפואית לגבי המתלונן
13 בפרשייה השישית, אם כי ללא הצילומים, ובכל יתר המקרים, המערער לא העביר למשרד
14 הבריאות רשומה רפואית או צילומים, כפי שהתבקש וכנדרש, על מנת לאפשר למשרד
15 הבריאות לבדוק את התלונות, ובביקורת שערך משרד הבריאות במרפאה, לא נמצא תיק
16 רפואי של מי מהמתלוננים.
17

18 ל"ב. בא כוחו דאז של המערער, חזר גם בטיעוניו לעניין העונש, על טענתו, שהמערער לא יכול
19 היה למסור את התיקים למשרד הבריאות, משום שאלה נמסרו למתלוננים ואף טען,
20 שהוועדה שגתה בהחלטתה מיום 9.7.2013 משזקפה טענה זו לחובתו. על כך מעירה הוועדה,
21 שגם עתה אין המערער מכיר באחריות המוטלת עליו כרופא שיניים מורשה המקיים מרפאת
22 שיניים, בכל הנוגע לרשומות הרפואיות והצילומים, למרות שבהחלטתה מיום 9.7.2013
23 עמדה הוועדה על החשיבות שבקיום רשומה רפואית תקינה וכן שמירת התיקים הרפואיים.
24 הוועדה מציינת, שיש לראות את העדר הרשומות הרפואיות במקרה זה, בחומרה יתרה,
25 הואיל והתלונות נשוא הקובלנה מתייחסות לטיפול שיקום מאוד נרחבים, כאשר התלונות
26 מצביעות לכאורה על כשלים מאוד חמורים בטיפול שניתן על-ידי המערער וכן על נזקים
27 וסבל שנגרם למתלוננים עקב הטיפול, וכאשר מדובר בטיפולים ממושכים, לא ניתן לבצעם
28 באופן ראוי ללא תיעוד ברור של כל שלבי הטיפול.
29

30 ל"ג. בנוסף רואה הוועדה בחומרה את העובדה, שהמערער התעלם, כשיטה, מפניות משרד
31 הבריאות בקשר למספר תלונות שהופנו אליו במהלך תקופה ממושכת, ובכך מנע המערער
32 ממשרד הבריאות, אפשרות לברר את התלונות והוא פגע באמון הציבור, במורשים לעסוק
33 ברפואת שיניים, ובאמון הציבור במערכת הממונה על הפיקוח והבקרה על הנעשה בתחום
34 רפואת השיניים.
35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

- 1 ל"ד. הוועדה מוסיפה, שלא ניתן להצדיק את התנהגות המערער והתפרצויותיו במסגרת ההליך
2 המשמעתי, במתח שבו היה שרוי ועוגמת הנפש שנגרמה לו עקב התלונות נגדו, כשם שלא
3 ניתן להצדיק, כטענת המערער, את הטיפול הרשלני בפרשייה הראשונה והשישית, כמו גם
4 את התנהלותו בקשר לרשומות הרפואיות ופניות משרד הבריאות, בהליך גירושין בעייתי.
5 ל"ה. בא כוחו דאז של המערער ציין, כי המערער עובד כרופא שיניים מזה כ-20 שנה וכי מעבר
6 לתלונות נשוא הקובלנה, לא הוגשו בקשר לעבודתו, תלונות נוספות, ומזה כ-6 שנים לא
7 הוגשה תלונה נוספת נגד המערער, דבר המלמד, לדעת בא כוחו דאז, שרמת הטיפול של
8 המערער נאותה וסבירה.
9
10 הוועדה הייתה בדעה, שאין בכך כדי להמעיט מחומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות
11 מעשיו של המערער. לדעת הוועדה, מדובר בהתנהלות חמורה, חוזרת ונשנית, שאין להשלים
12 עמה בקשר לטיפולים שבוצעו בחמישה מטופלים על פני מספר שנים. גם אין להשלים עם
13 הטיפול הרשלני בנוגע לטיפולים שבוצעו בשניים מן המטופלים, וכן עם התנהלות המערער
14 ויחסיו עם משרד הבריאות, ועם התנהלותו בקשר לרשומות הרפואיות.
15
16 הוועדה מוסיפה, שהמערער לא הביע חרטה על מעשיו או על התנהלותו, ותלה את האשם
17 בד"ר גורדון ובמטופלים.
18
19 הוועדה גם מעירה, שטענת בא כוחו דאז של המערער, מצביעה על תפיסה בסיסית שאין
20 להשלים עמה, לפיה המצב הכלכלי של המטופלים מצדיק את הטיפול הרשלני שניתן להם.
21
22 ל"ו. לדעת הוועדה, מצביע האמור לעיל, כמו גם התנהלות המערער במהלך ההליך המשמעתי, על
23 זלזול במטופלים וברשות המופקדת על בריאות הציבור וכן על התנערות מן האחריות
24 המוטלת על המערער כמורשה לריפוי שיניים.
25
26 כותבת הוועדה, כי היא ערה לכך שבמקרים קודמים בהם דובר על רופאי שיניים שהורשעו
27 ברשלנות חמורה וכן בהתנהגות שאינה הולמת, משלא נענו לפניות משרד הבריאות בקשר
28 לתלונות, הוטלו עליהם עונשי התליית רישיון למספר חודשים, ואולם, במקרה זה, מדובר
29 לדעת הוועדה, במקרה חריג בחומרתו, הן מבחינת מספר המקרים בהם חזר המערער על
30 מעשיו, והן מבחינת חומרתם, וכן נוכח העובדה, שגם עתה דבק המערער בעמדתו, לפיה לא
31 נפל פגם בהתנהלותו.
32
33 ל"ז. הוועדה גם התייחסה לטענת בא כוחו דאז של המערער, לפיה ראוי להסתפק במקרה זה
34 בעונש שיקומי. הוועדה מעירה, כי מעבר לכך שהפקודה אינה מכירה בענישה כגון זו, אין
35 הוועדה סבורה, נוכח חומרת המקרים, כי ניתן להסתפק במקרה זה בעונש פחות מהתליית
36 רישיונו של המערער לתקופה מאוד משמעותית, וזאת גם אם מביאים בחשבון את גילו של

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 המערער, כמו גם את הפגיעה ביכולתו להתפרס ולחזור ולעסוק במקצועו לאחר תקופת
 2 התלייה ממושכת.
 3

4 ל"ח. ב"כ הקובל, טען בזכור, כי ראוי להתלות את רישיונו של המערער למשך 10 שנים, אך לדעת
 5 הוועדה תקופת התליה זו מחמירה עם המערער מעבר למידה. לדעת הוועדה התליית רישיונו
 6 של המערער לעסוק ברפואת שיניים למחצית מהתקופה האמורה, עונה על הצורך בהרתעת
 7 המערער מלחזור על מעשים דומים ותהווה מסר ברור הן לציבור המורשים לעסוק ברפואת
 8 שיניים, והן לציבור. לפיכך המליצה הוועדה, שרישיונו של המערער לעסוק ברפואת שיניים,
 9 יותלה לתקופה של 5 שנים.
 10

11 ל"ט. על יסוד המלצתה זו של הוועדה, החליטה שרת הבריאות, ביום 26.12.2013, לאמץ המלצה
 12 זו, בציינה, כי השתכנעה שהוועדה שקלה כראוי את כל השיקולים הרלוונטיים והגיעה
 13 למסקנה ראויה באשר לאמצעי המשמעת המומלץ על ידה. לפיכך, קבעה שרת הבריאות, כי
 14 תקופת התליית הרישיון של המערער לעסוק ברפואת שיניים למשך 5 שנים, תתחיל מיום
 15 1.2.2014. כמצוין כבר בפתח הדברים, ביצוע אמצעי המשמעת מעוכב עד למתן פסק דין
 16 בחליף זה.
 17

18 מ. המערער ממאן להשלים עם החלטותיה של הוועדה ועם החלטת שרת הבריאות וערעורו
 19 מונח בפניי.
 20

21 תמצית הטענות שבערער :

22
 23 (1) העונש חורג מרמת הענישה המשמעתית הראויה למקרים כגון אלה.
 24

25 (2) החלטת שרת הבריאות נגועה בחוסר סבירות, בשרירותיות, בחוסר שוויוניות ועומדת
 26 בניגוד לכללי הדין המנהלי. החלטתה לאמץ את המלצת הוועדה לפי סעיף 47 לפקודה,
 27 עומדת בסתירה לחובת ההנמקה של רשות מנהלית ובסתירה לעיקרון עצמאות שיקול הדעת
 28 העצמאי של שרת הבריאות.
 29

30 (3) רשות מנהלית אינה יכולה להפעיל את סמכותה ללא אמות מידה ברורות, ענייניות
 31 ושוות.
 32

33 (4) היה על שרת הבריאות להפעיל את סמכותה, וכמו כן היה על הוועדה לפעול בקשר
 34 לשימוש באמצעי משמעת של רופאי השיניים, בין היתר, על פי העקרונות שהותוו בתיקון
 35 סעיף 113 של חוק העונשין, התשל"ז-1977.
 36

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 (5) כל החלטה של שרת הבריאות להפעיל אמצעי משמעת ללא שקלא וטריא, וללא אמות
 2 מידה וכללים ברורים, חוטאת בחוסר שוויוניות ובשרירותיות, ונוגדת את כללי המנהל
 3 התקין.
 4

5 (6) ללא כללים האמורים להנחות את הרשות (במקרה זה, שרת הבריאות), אין זו יכולה
 6 להיכנס ב-ד' אמותיו של סעיף 45 לפקודה ולעשות שימוש בשיקול דעתה. רק לאחר שייקבעו
 7 כללים אובייקטיביים עניינים וברורים, תוכל הרשות לממש את סמכותה הכתובה בחוק
 8 ולבוא במתחם שיקול הדעת שהתווה לה המחוקק.
 9

10 (7) היה על שרת הבריאות ו/או על הוועדה לבחון, מדוע המקרה של המערער שונה ממקרים
 11 רבים אחרים, בהם הוטלו עונשי התליית רישיון למספר חודשים, ומדוע שרת הבריאות ו/או
 12 הוועדה החליטו לחרוג לחומרה בעניינו של המערער, כשהוועדה עצמה מציינת בדו"ח
 13 שבמקרים קודמים הוטלו על הנקבלים עונשי התליית רישיון למספר חודשים. מכאן, שהיה
 14 על שרת הבריאות, בנקודה זו, להפעיל שיקול דעת עצמאי, לבחון את מתחם הענישה, וכן
 15 לדרוש ולפרט את השונה והדומה בין עניינו של המערער למקרים האחרים. כמו כן, טוען
 16 ב"כ המערער. כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה ביחס לכל אירוע ואירוע בנפרד, לקבוע את
 17 העונש לגבי כל אירוע בנפרד, וכן לקבוע האם העונשים ירוצו בחופף או במצטבר.
 18

19 (8) היה על שרת הבריאות ו/או הוועדה לקבוע תחילה מה מתחם הענישה בעבירה המיוחסת
 20 למערער ורק לאחר מכן לקבוע, מה העונש שראוי להטיל על המערער, בנסיבות המקרה
 21 הפרטני. כמו כן, היה מקום לבחון אמות מידה ברורות וקבועות, שנקבעו ביחס לכלל רופאי
 22 השיניים ורק לאחר מכן ליישמן למקרה הפרטי.
 23

24 (9) באשר לשיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשקול, דהיינו אינטרס הציבור, סבור ב"כ
 25 המערער, שאינטרס הציבור לא נשמר על-ידי כך שהגורם המחליט נוהג בחוסר סבירות
 26 ובהעדר אמות מידה אובייקטיביות, וכי אינטרס הציבור נשמר בניהול תקין ומאוזן של
 27 כללים שחלים על כלל הציבור בשוויון וללא הפליה ו/או שיקולים זרים או לא סבירים.
 28

29 (10) החלטת הוועדה בקשר לפרשייה השישית, לפיה נהג המערער ב"רשלנות חמורה",
 30 בטעות יסודה ונגועה בחוסר סבירות ו/או חוקיות. שרת הבריאות ו/או דו"ח הוועדה, אינם
 31 משמשים ערכאת ערעור על פסק דין של בית משפט, ודווקא במסגרת ועדות מקצועיות, נטל
 32 ההוכחה אמור להיות גבוה מזה הנהוג בבית משפט אזרחי (מאזן ההסתברויות), נטל
 33 שהקובל לא עמד בו. לכן, משנדחתה תביעתו של המתלונן בפרשייה השישית על-ידי בית
 34 המשפט בפסק דין חלוט, לא ניתן להרשיע את המערער במסגרת הוועדה, ב"רשלנות
 35 חמורה" ו/או ברשלנות בכלל במסגרת החליך המשמעת.
 36

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1 (11) שרת הבריאות ו/או הוועדה לא התמודדו עם חוות דעתו של המומחה הרפואי, פרופ'
2 מרטין גרוס, והמסקנות שבה שלא נסתרו, כך לדעת ב"כ המערער, על-ידי הקובל ו/או
3 הוועדה, ולפיהן, סבל המתלונן בפרשייה השישית, משחיקת שיניים, וכי הטיפול שהעניק
4 המערער למתלונן בפרשייה השישית, לא חרג מסטנדרט ההתנהגות המצופה ממנו. מכל
5 מקום, חוות דעת פרופ' מרטין גרוס, מעוררת כשלעצמה ספק סביר ב"אשמתו" של המערער,
6 במעשי הרשלנות המיוחסים לו בפרשייה השישית, ולכן מן הדין היה לזכותו מן העבירה
7 נשוא הפרשייה השישית, ולו מחמת הספק.

8
9 (12) החלטת שרת הבריאות לא לקחה בחשבון את השיקולים לקולא, ובין היתר, שהמערער
10 נטול הרשעות בעבירות משמעתיות ומאז הגשת הקובלנה ועד היום, לא הוגשו כנגדו
11 קובלנות חדשות, בדבר ביצוע עבירות משמעת. עובדה זו, מחזקת את המסקנה שהאירועים
12 בגינם הותלה רישונו של המערער אינם משקפים את אישיותו ו/או מקצועיותו.

13
14 (13) היה על שרת הבריאות ו/או הוועדה לקחת בחשבון שהמעשים בהם הורשע המערער,
15 בוצעו בין השנים 2004-2008 כשרק בשנת 2010 הוגשה הקובלנה כנגד המערער. אילו היה
16 משרד הבריאות נוקט בהליכים משמעתיים כנגד המערער עוד בשנת 2004 או בסמוך לכך,
17 בגין הפרשייה הראשונה, לבטח הייתה הרשעות של המערער בעבירה זו, מונעת אפשרות
18 להישנות העבירות של אי רישום רשומה רפואית.

19
20 (14) העונש של התליית רישיון רפואת שיניים במשך 5 שנים, בגין שתי עבירות של "רשלנות
21 חמורה", כשלפחות ביחס לפרשייה השישית, המקרה גבולי בין זיכוי להרשעה, הינו עונש
22 בלתי מידתי ובלתי סביר בעליל.

23
24 (15) הפגיעה הכלכלית במערער בכל תקופת ההתלייה עולה עשרות מונים על הפגיעה
25 האפשרית בכבוד מקצוע רפואת השיניים וטובת המטופלים ושלומם. זאת במיוחד בהתייחס
26 ל-5 העבירות של התנהגות בלתי הולמת, המתייחסות לאי מסירה או אי רישום רשומה
27 רפואית, כשביחס לאותן עבירות, לא נקבע שהיה בהן כדי להוביל לרשלנות חמורה.

28
29 (16) מדרג העבירות של המערער ביחס ל"התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה",
30 הינו על הצד הנמוך ולכן העונש שהוטל על המערער בגין 5 עבירות של התנהגות שאינה
31 הולמת רופא שיניים מורשה בכך שלא רשם או לא מסר רשומה רפואית, חורג במידה
32 ניכרת, כשלא הוכח קשר בין אי רישום הרשומה הרפואית לבין הטיפול הרפואי – מקצועי,
33 שניתן לאותם מתלוננים.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1 (17) ניתן היה בנסיבות העניין להטיל על המערער עונש מופחת הצופה פני עתיד, כגון
 2 התלייה על תנאי לתקופה ארוכה, ובכך לאזן בין שיקולי הענישה ולא להטיל על המערער
 3 עונש בלתי סביר, בנסיבות העניין.

4
 5 מכאן העתירה לקבל את הערעור, להתערב בהחלטת שרת הבריאות, ולקצר באופן משמעותי
 6 את תקופת ההתלייה שהוטלה על המערער.

7
 8 עד כאן תמצית הטענות שבערעור.
 9

10 מ"א. בתשובתה טוענת המשיבה, שיש לדחות את ערעורו של המערער. לטעמה, ההחלטה ניתנה
 11 כדין ובסמכות, היא סבירה ומידתית וניתנה בהסתמך על שיקולים ענייניים ומקצועיים
 12 בלבד, ובהעדר עילה מנהלית, עובדתית או משפטית, דין הערעור להידחות. החלטת שרת
 13 הבריאות, ניתנה על סמך המלצת ועדה, שנתמנתה מלח סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים,
 14 לדון בקובלנה שהוגשה כנגד המערער, ולאחר שהוועדה בחנה את עניינו של המערער, שמעה
 15 את טענות שני הצדדים, והניחה את המלצתה בפני שרת הבריאות.

16
 17 מ"ב. המשיבה מציינת, כי אכיפת הוראות סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים, מעניקה הגנה לציבור
 18 המטופלים מפני פגיעה בשלומם, טובתם, ביטחונם ובריאותם, על-ידי מורשים לריפוי
 19 שיניים ומסייעת לשמור על כבוד המקצוע של רפואת השיניים ואמון ציבור המטופלים
 20 ברופאי השיניים בכלל, ובמערכת המפקחת על רופאי השיניים בפרט. מטרת הוראות
 21 המשמעת היא, קביעת נורמות התנהגות ורמת אחריות נדרשת מאנשי מקצועות הרפואה
 22 במסגרת עבודתם, ובכלל זה קביעת האמצעים המשמעתיים שיש לנקוט כנגד אנשי מקצוע
 23 שכשלו ולא עמדו במבחנים הנורמטיביים והאתיים, על פי חפודה.

24
 25 מ"ג. הוועדה משמשת טריבונול מנהלי, שמטרתו לגבש המלצה לשר הבריאות, או מי שהואצלו לו
 26 סמכויות בדבר נקיטת אמצעי משמעת כנגד הנקבל. תפקיד הוועדה לרכז חומר רלוונטי,
 27 לבחון את הראיות, לשמוע גם את הגנת הנקבל ולדווח לשר על ההליכים ועל הראיות
 28 ולחביע דעה באשר למסקנות הנראות לה, תוך שמירה על כללי הצדק הטבעי.

29
 30 מציינת ב"כ המשיבה, שאין הוועדה כפופה לדיני הראיות וסדרי הדין ומוסמכת ליתן
 31 החלטתה לפי מכלול הראיות שבפניה, תוך שמירה על כללי הצדק הטבעי.

32
 33 מ"ד. המשיבה מציינת, כי בענייננו, עיינה שרת הבריאות בהחלטות הוועדה והשתכנעה כי זו
 34 שקלה נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים והגיעה למסקנה הראויה באשר לאמצעי
 35 המשמעת המומלץ על ידה. שרת הבריאות קבעה, כי המלצת הוועדה מקובלת עליה ותואמת
 36 את המקרה ונסיבותיו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1
2 המשיבה מדגישה, כי ההליך נשוא הדיון כאן, הוא הליך מנהלי וככזה, עליו להבחן על-ידי
3 בית המשפט. דהיינו, אין בית המשפט מחליט במקום שר הבריאות, אלא עליו לבחון את
4 סבירות ההחלטה בלבד, על פי אמות המידה המקובלות בדיון המנהלי. בית המשפט יתערב
5 רק כאשר עולה מן ההחלטה חוסר סבירות קיצוני, או כשקיים משגה מהותי בשיקול הדעת,
6 ואילו בעניינו של המערער, מציינת המשיבה, כי ההחלטה ניתנה כדיון ובסמכות, היא סבירה,
7 מידתית, ניתנה בהסתמך על שיקולים עניינים ומקצועיים בלבד, והתקבלה תוך הפעלת
8 שיקול דעת מקצועי וראוי. בהעדר עילה מנהלית עובדתית, או משפטית, סבורה המשיבה
9 שדין הערעור להידחות.

10
11 מ"ה. המשיבה מציינת, שקביעת הוועדה בעניינו של המערער, מתייחסת לשני מקרים של רשלנות
12 חמורה בביצוע טיפולי השיניים, כאשר במקרים אלה סטה המערער משמעותית מרמת
13 הטיפול המקובלת והצפויה מרופא שיניים מורשה. המשיבה מעירה, כי העובדה שנקבע
14 שהמערער התרשל בטיפול השיניים עצמו שתי פעמים, מטושטשת בכתב הערעור.

15
16 בנוסף, התנהג המערער לפי קביעת הוועדה, התנהגות שאינה הולמת ועבר על חוק זכויות
17 החולה בחמש פרשיות המתוארות בקובלנה בהעדר רשומות רפואיות. המשיבה מדגישה,
18 שהעדר רשומות רפואיות אינו דבר טכני, אלא דבר חמור ביותר כשלעצמו, הואיל וקיומן של
19 רשומות רפואיות, הוא תנאי למתן טיפול רפואי נאות ובוודאי בטיפולים מתמשכים, כגון
20 אלו שהיו במקרים שבפנינו, וזאת כמוסבר בהחלטתה של הוועדה.

21
22 מ"ו. לדעת המשיבה, העבירות המשמעותיות אותן ביצע המערער, מבטאות התנהגות מקצועית
23 המטילה צל כבד על כשירותו של המערער להמשיך ולשמש כרופא שיניים, וכן התנהגות
24 ערכית פסולה הפוגעת במעמד מקצוע רפואת השיניים ותדמיתו. אין המדובר במעידה חד
25 פעמית, אלא בדפוס התנהגות חוזר ונשנה, בעייתי ואקטיבי שנמשך כ-4 שנים.

26
27 במעשיו החוזרים ונשנים של המערער, אשר נעשו תוך ניצול לרעה של סמכותו הרפואית,
28 פגע המערער במטופליו באמצעות טיפול רשלני, וכן פגע במהימנות הרשומה הרפואית,
29 בתדמית המקצוע, ובאמון הציבור ברופאי השיניים בכלל. אמצעי המשמעת הראוי, חייב
30 לעמוד ביחס מתאים לחומרת הפגיעה, שאם לא כן, עלול להשתמע מסר מוטעה לציבור, כי
31 מערכת הבריאות והעומדים בראשה, מקלים ראש בעבריינות מעין זו ואינם מייחסים לה
32 את החומרה הראויה. מסר כזה עלול לפגוע פגיעה קשה בתדמית מקצוע רפואת השיניים
33 בעיני הציבור, וכן לפגוע באמון הציבור במערכת הרפואה וגורמי הבקרה והפיקוח במשרד
34 הבריאות.

35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

מ"ז. עוד טוענת המשיבה, כי התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא התדמית הראויה והתפקוד הראוי של השירות הציבורי. זהו השיקול העיקרי בשאלה מהו אמצעי המשמעת ההולם את העבירה. במישור הדין המשמעת, משקל האינטרס הציבורי עולה על זה של השיקולים האחרים, כגון שיקולים אינדיבידואליים של העברייני.

המשיבה מוסיפה וטוענת, כי לטעמה בהשוואה לע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ' שר הבריאות ואח', פ"ד מ"ד(4) 422 (1990), וע"א 10979/04 ד"ר ליביו לאור נ' שר הבריאות, פ"ד נ"ט(6) 357 (2005), ביצע המערער את העבירות בזדון, בתחכום וכשיטת עבודה.

מ"ח. מוסיפה המשיבה, כי המתלוננים הם קשישים, עולים חדשים שאינם מודעים לזכויותיהם, כך שפוטנציאל הנזק למטופלים אלה כתוצאה מהתנהגות המערער גבוה במיוחד.

הדרך היחידה למנוע התנהגות כגון זו שגילה המערער, היא יצירת הרתעה אפקטיבית בקרב ציבור רופאי השיניים. המערער פגע במעשיו במטופליו, בתדמית הראויה של מקצוע רפואת השיניים, באמון הציבור ברופאי השיניים והתפקוד הראוי של מערכת הרפואה, שזקוקה לשמירה על סטנדרטים גבוהים, תדמית חיובית ואמון הציבור. קיים צורך ברור, כך טוענת המשיבה, לשמור על תדמית המקצוע בעיני הציבור כאנשי מקצוע מהימנים למניעת התגבשות אמות מידה מוטעות.

מוסיפה המשיבה, כי התייחסות המערער למטופליו במהלך הטיפול, ובהליך המשמעת, היא שערורייתית תוך פגיעה בתדמית רופאי השיניים ובאמון הציבור במקצוע.

מ"ט. המשיבה מתייחסת באופן פרטני לטענות המערערים ומדגישה שהוועדה מצאה, כי המערער ביצע טיפולים ברשלנות חמורה, ובנוסף לא נמצאו אצלו במרפאה רשומות רפואיות.

באשר לטענה לפיה שרת הבריאות לא נימקה את החלטתה, לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים, מציינת המשיבה, כי די בהפניה לחנמקות הוועדה, אם לאחר שקילת העניין סבור השר כי יש לאמץ הנמקות אלה.

נ. באשר לטענת המערער המנסה להקביל בין ההליך הפלילי להליך המשמעת, מציינת המשיבה, כי הבסיס להליך המשמעת ולדיון בפני וועדת המשמעת הוא החלטת השר לנקיטת אמצעי משמעת בהתבסס על עמדתו של טריבונל מקצועי בו חברים עמיתים לדיסציפלינה, אשר חקר ובירר עד תום את ההתנהלות המקצועית של הנקבל. הדגש בהליך המשמעת הוא בירור וליבון הנושא תוך מתן הזדמנות לנקבל להשמיע את הסבריו בכל דרך הנראית לוועדה נכונה, יעילה וצודקת. מטרתו העיקרית של ההליך המשמעת מכל פקודת רופאי השיניים היא שמירה על כבודו ורמתו של מקצוע רפואת השיניים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

- 1
2 מצינת המשיבה, שאין מקום להשוואה בין הליך פלילי להליך שלפי פקודת רופאי השיניים.
3 מוסיפה המשיבה, שהמערער אף לא הביא אסמכתא כלשהי לביסוס טיעונו לפיהם יש
4 להקביל את מנגנון ההחלטה בדבר אמצעי המשמעת להליך הפלילי, ומדובר בסופו של דבר
5 בדעתו של המערער בלבד, ואין המדובר בדין הנוהג.
6
7 נ"א. באשר לטענת המערער על כך שהועדה לא אימצה את מסקנות פסק הדין של בית משפט
8 השלום בנוגע לפרשיה השישית, ולא קיבלה את האמור בחוות דעתו של פרופ' מרסין גרוס
9 שהוגשה בהליך האזרחי, סבורה המשיבה, כי לפי הפסיקה אין בית המשפט מתערב
10 במקצאים עובדתיים של הערכאה הדיונית, אלא במצב של שגיאה חמורה ועקרונית של
11 הערכאה הדיונית, או כאשר הממצאים אינם מעוגנים בחומר הראיות. מכל מקום, פסק
12 הדין שבהליך האזרחי אינו מחייב את הוועדה שהרי לא משרד הבריאות, לא הוועדה ולא
13 שרת הבריאות היו צד להליך האזרחי.
14
15 בנוסף, מדגישה המשיבה, כי התשתית הראייתית שעמדה בפני הוועדה שונה מזו שעמדה
16 בפני בית משפט השלום. החלטת בית משפט השלום מחייבת רק את הצדדים להליך זה,
17 ורשאים חברי הוועדה לסבור אחרת ממסקנת בית משפט השלום בהליך אזרחי בין שני
18 אנשים פרטיים, מה גם שתברי הוועדה הם "עמיתים לדיסציפלינה", ובעלי תכונות
19 וסמכויות שונות מאלה של השופטים, שחורצים את הדין רק על בסיס עובדות שהוכחו
20 בפניהם, ואילו חלק הארי של "שופטי הוועדה" הם רופאים הבקאים בתורת הרפואה
21 ובכלל זה בתהליכים, מושגים, נוהגים, פרקטיקה ונורמות הנוהגים בעולם הרפואה.
22
23 מוסיפה המשיבה, שתברי הוועדה רשאים להשתמש בידיעותיהם אלה לצורך קביעת
24 ממצאים או הסקת מסקנות, וזהו אחד מעיקרי ההליך השיפוטי שנעשה על ידי עמיתים
25 לדיסציפלינה.
26
27 נ"ב. המשיבה מצביעה על כך שבעניינו, שניים מחברי ועדת המשמעת הם רופאי שיניים בכירים
28 במקצוע היכולים לחוות דעתם ולגבש המלצה על סמך ניסיונם המקצועי ללא צורך בעזרה
29 חיצונית. על סמך ניסיונם יכולים חברי הוועדה לחוות דעתם המקצועית על חוות הדעת של
30 פרופ' גרוס, כפי שאכן עשתה הוועדה בהחלטת הביניים.
31
32 נ"ג. באשר לטענת המערער שבמקרים אחרים נפסקו עונשים קלים יותר, עונה המשיבה שכל
33 מקרה נדון על פי נסיבותיו.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

- 1 הוועדה, אשר המליצה בענייננו על התליית הרישיון לפרק זמן מוגבל, היא וועדה מקצועית.
2 ככלל, לא יטה בית המשפט להתערב באמצעי המשמעת שהוועדה ממליצה להטיל כל עוד
3 אין בו סטייה מהותית משיקול דעת ראוי.
4
5 הוועדה עצמה התייחסה לענישה במקרים אחרים וציינה, כי במקרה שבפנינו מדובר במקרה
6 חריג בחומרתו הן מבחינת מספר המקרים בהם חזר המערער על מעשיו, הן מבחינת
7 חומרתם, והן מאחר שהמערער דבק בעמדתו כי לא נפל פגם בהתנהגותו.
8
9 נ"ד. מוסיפה המשיבה, שגם אין לקבל את טענת המערער לפיה יש להקל בעונשו הואיל ומאז
10 התלונה האחרונה שבקובלנה לא הוגשו נגדו תלונות נוספות.
11
12 המשיבה מדגישה, שבמשך 4 שנים הוגשו כנגד המערער 6 תלונות, והעובדה שבמשך השנים
13 שחלפו לא הוגשו כנגדו תלונות נוספות אינה מצדיקה "פרס" שהרי התלונות הקיימות
14 חמורות דיין.
15
16 לדעת המשיבה, מדובר בענייננו בהתנהלות חמורה, חוזרת ונשנית במשך מספר שנים, שאין
17 להשלים איתה.
18
19 את טענת המערער לפיה אילו היה משרד הבריאות מגיש נגדו קובלנה כבר בשנת 2004, הוא
20 לא היה מבצע את המעשים הנוספים שביצע לאחר מכן מגדירה המשיבה כטענה אבסורדית.
21
22 נ"ה. אשר לטענת המערער בדבר הפגיעה הכלכלית בו עקב התליית רישיונו מציינת המשיבה, כי
23 הוועדה שקלה זאת אל מול הפגיעה באינטרס הציבור, ובאיוון הראוי בין אלה נקבע אמצעי
24 משמעת סביר ומידתי.
25
26 נ"ו. אשר לחלופי הזמן בין מועד ביצוע העבירות להגשת ההליך המשמעתי מדגישה המשיבה,
27 שניתן לחקור תלונה רק אחר שזו מגיעה למשרד הבריאות. בירור התלונות נעשה באופן
28 יסודי טרם הגשת הקובלנה. אין בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה כדי לפגוע בסבירות
29 החלטתה של וועדת המשמעת (ע"ש (מחוזי י-ם) 5041/05 עמר שלמה ובן דוד מרדכי נ'
30 הוועדה לרישוי חוקרים במשרד המשפטים (10.1.2006)).
31
32 נ"ז. מוספה המשיבה, שהמערער מנוע מלהעלות כל טענה הקשורה ללוחות הזמנים וזאת נוכח
33 המתואר בסעיף 4 להחלטת הביניים של הוועדה, אשר פירטה את הטקטיקות בהן נקט
34 המערער למשיכת זמן ועיכובים בחליך שהתנהל בפני הוועדה.
35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

נ"ח. המשיבה חוזרת ומדגישה, שהחלטת שרת הבריאות ניתנה בסמכות, כדן, בסבירות, במידתיות, על יסוד שיקולים ענייניים ומקצועיים, ובית המשפט כערכאת ביקורת על רשות מנהלית אינו מחליף את שיקול דעת הוועדה בשיקול דעתו, אלא בוחן את אופן הפעלת שיקול הדעת לפי עילות הביקורת המנהלית בהן נבחנים מעשי הרשות השלטונית והסבירות. לטעמה של המשיבה, לא הצליח המערער לבסס עילה המצדיקה התערבות בהחלטת שרת הבריאות ולכן עותרת המשיבה לדחיית הערעור.

עד כאן תמצית טענותיה של המשיבה.

נ"ט. בישיבה שהתקיימה בפניי ביום 27.4.2014 שמעתי את טיעוניהם בעל פה של ב"כ שני הצדדים שחזרו על תמצית טענותיהם.

ב"כ המערער טען, שבתגובת המשיבה אין ולו הפנייה אחת לפסק דין אחד, או להחלטה של שר או שרה, שיש בהם דמיון לנסיבות המקרה נשוא הערעור. ב"כ המערער מפנה ל-9 פסקי דין המופיעים בתגובת המשיבה בהם מדובר בהפקת אישור רפואי כוזב, או רוקח ששיווק תרופות ומוצרים מזוייפים, אינוס, או גרם מוות ברשלנות, או מעשה מגונה או לקיחת שוחד, או נסיון לקבל דבר במירמה בגין עבירה שבוצעה בטרם היה המערער לרופא. מסקנת ב"כ המערער היא, שבמקרה שבפנינו הוטל אמצעי קיצוני של ענישה.

ס. ב"כ המערער מדגיש, שבמקרה בו רופאת שיניים הורשעה בעבירה של ביצוע הרדמה ברשלנות (מקרה שהסתיים במוות של פעוט) הוטלה התלייה של שנתיים. בתיק אחר של רופא שיניים שהורשע בעבירת רשלנות והתנהגות שאינה הולמת הוטלו שלושה חודשי התלייה.

לטענת המערער, התלייה לחמש שנים לאיש מקצוע משמעותה, למעשה, כעונש של הוצאה מן המקצוע. על הענישה להיות מידתית, ולדעת ב"כ המערער יש לעשות אנלוגיה בין תיקון 113 לחוק העונשין לבין המקרים המובאים בפני הוועדה המקצועית.

ס"א. לטענת ב"כ המערער, הוועדה לא פירטה ולא נימקה במה המקרים האחרים בהם הוטלו עונשים קלים יותר הינם בגדר מקרים קלים לעומת "המקרה הקשה" נשוא הערעור, ולא אבחנה בין מקרים אלה למקרה שבפנינו.

לטעמו של המערער, היה על השרה לדרוש מחברי הוועדה פירוט מדויק מדוע מקרה זה שונה מאחרים ומדוע יש להטיל דווקא במקרה זה עונש התלייה של חמש שנים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1
 2 ב"כ המערער סבור, שבענייננו יש להתערב בענישה שהיא קיצונית ובלתי מידתית. לטעמו
 3 של ב"כ המערער, תקופת ההתלייה אינה אמורה לחרוג משנה אחת.
 4

5 ס"ב. ב"כ המשיבה הפנתה לכל האמור בתגובתה שבכתב. ב"כ המשיבה מדגישה, שהוועדה
 6 כתבה, כי אמנם היו מקרים קודמים של התליית רשיון למספר חודשים עקב אי מתן מענה
 7 לפניות משרד הבריאות, אך בהמשך כתבה הוועדה, שהמקרה נשוא הערעור הוא מקרה
 8 חריג בחומרתו מבחינת מספר המקרים בהם חזר המערער על מעשיו, חומרתם, ועמדתו של
 9 המערער לפיה לא נפל פגם בהתנהגותו.
 10

11 לכן, לדעת ב"כ המשיבה, אין זה נכון כאילו לא נעשתה אבחנה בין המקרים הקודמים
 12 למקרה הנוכחי.
 13

14 ס"ג. באשר לטענת ב"כ המערער, שיש להחיל את תיקון 113 של חוק העונשין על ההליכים
 15 המשמעותיים מציינת ב"כ המשיבה, שלצורך השינוי בהליכים הפליליים היה צורך בתיקון
 16 חקיקה, ואין תיקון חקיקה כזה בהליכים משמעותיים.
 17

18 ס"ד. באשר להשוואה שערך ב"כ המערער בין המקרה הנוכחי לבין 9 פסקי הדין שציטטה
 19 המשיבה, בצינו, שב-9 המקרים מדובר היה במעשים פליליים, עונה המשיבה, שמטרות
 20 ההליך המשמעותי הן מטרות של הרתעה, ושמירה על הדימוי הציבורי של העוסקים
 21 במקצוע.
 22 השאלה האם מדובר בעבירה פלילית אינה חזות הכל. התנהגות זדונית החוזרת על עצמה,
 23 חוזרת ונשנית, מבטאת זלזול בוטה, ומצריכה ענישה חמורה גם אם המעשים אינם בגדר
 24 עבירה פלילית, וכל מקרה נדון לפי נסיבותיו.
 25

26 ב"כ המשיבה חוזרת ומדגישה, כי לפי הפסיקה אין להתערב, בדרך כלל, בענישה של
 27 טריבונלים משמעותיים.
 28

29 ס"ה. בתגובה לדברי ב"כ המשיבה חוזר ב"כ המערער על עמדתו, שבהעדר אמות מידה או
 30 סטנדרטים מנהליים כיצד על השר לבחון את מסקנותיה וקביעותיה של הוועדה, על בית
 31 המשפט להתוות את הדרך, ולקבוע את אמות המידה כיצד על רשות מנהלית לפעול בדרך
 32 של קבלת החלטה. אין זה בבחינת החלפת שיקול דעת הוועדה בשיקול דעת בית המשפט
 33 אלא הצבת קריטריונים מקצועיים כדי שהשר לא יאשר ולא ייתן עונש שונה בין מספר
 34 רופאי שיניים, וייצור אפליה בין מקרים זהים או דומים.
 35

36 עד כאן תמצית טיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בדיון שהתקיים בפניי ביום 27.4.14.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

ס"ו. אינני מקבל את טענת ב"כ המערער, לפיה החלטת שרת הבריאות נגועה בחוסר סבירות ועומדת בניגוד לכללי הדין המנהלי הואיל והיא מאמצת את המלצת הועדה ללא הנמקה, דבר העומד, לדעת ב"כ המערער, בניגוד לעקרון עצמאות שיקול הדעת של השרה.

בצדק מצביעה ב"כ המשיבה על דברי בית המשפט העליון בע"א 6936/00 ד"ר שאמי חוסיין נ' שר הבריאות, פ"ד נ"ה (5) 599, 620 (2001):

"לא אחת – לאמיתם של דברים, על הרוב – מאמץ השר את ממצאיה ואת המלצותיה של הוועדה, וההפנייה לדו"ח הועדה מייתרת הנמקה נוספת של השר (פרשת סוסאן [21], בעמ' 314). " (ע"א 4693/90 סוסאן נ' שר הבריאות, פ"ד מ"ו (1), 309, 314 (1991)).

ס"ז. לטעמו של ב"כ המערער, אין רשות מנהלית יכולה להפעיל את סמכותה ללא אמות מידה ברורות, והפעלת סמכות שרת הבריאות ו/או הוועדה בנוגע לשימוש באמצעי משמעת כנגד רופאי השיניים צריכה להיות מושתתת, בין היתר, על העקרונות שהותוו בתיקון 113 של חוק העונשין.

טוען ב"כ המערער, שרק לאחר שייקבעו כללים אובייקטיביים ברורים תוכל השרה לממש את סמכותה על פי חוק, ולבוא בגדרי מתחם שיקול הדעת שהתווה לה המחוקק.

ס"ח. אין בידי לקבל טענתו זו של ב"כ המערער.

מקובלת עליי טענת ב"כ המשיבה, לפיה עקרונות תיקון 113 של חוק העונשין נקבעו על יסוד ביצוע תיקון בחוק העונשין, לכן, אילו ביקש המחוקק להחיל את עקרונות תיקון 113 של חוק העונשין על הליכי משמעת לפי פקודת רופאי השיניים, היה על המחוקק לעשות כן על דרך של תיקון בחוק, דבר שלא נעשה.

ס"ט. בנוסף, מקובלת עליי עמדת המשיבה, לפיה החלטת שרת הבריאות בדבר נקיטת אמצעי משמעת מתבססת על עמדתו של טריבונל מקצועי, בו חברים עמיתים לדיסציפלינה שחקרו וביררו את התנהלותו המקצועית של הנקבל, תוך מתן הזדמנות לנקבל להשמיע את הסבריו בכל דרך הנראית לוועדה נכונה, יעילה וצודקת.

בצדק מצביעה ב"כ המשיבה על בג"צ 13/57 צמוקין נ' בית הדין המשמעתי לעובדי המדינה, פ"ד י"א, 856, 861 (1957):

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1 "לא הרי הליך פלילי כהרי דיון משמעותי... הדיון המשמעותי אין מהותו פלילית,
2 כי אם אזרחית, ואין תכליתו ענישה, כי אם הגנה... על בית הדין המשמעותי הוטל
3 התפקיד לחקור ולדרוש בעת הצורך במעשיהם של פקידי ציבור ולקבוע אם הם
4 ראויים למשרה האחראית שהוטלה על שכמם... השיפוט הפלילי אין ענינו בכך
5 כלל, ואף העונשים – הסנקציות – שבית המשפט הפלילי ובית הדין המשמעותי
6 מוסמכים להטיל אינם זהים אלה לאלה".

7
8 דבריו אלה של בית המשפט העליון חלים לא רק לגבי עובדי מדינה, אלא גם לגבי הליכים
9 משמעותיים כנגד רופאי שיניים לפי פקודת רופאי השיניים (עיינו גם: ע"א 10979/04 ד"ר
10 ליביו לאור נ' שר הבריאות, פ"ד נ"ט (6) 357 (2005)).

11
12 לפיכך, מקובלת עליי טענת המשיבה, לפיה יש לדחות את טענת המערער ואין מקום
13 להשוואה בין הליך פלילי לבין הליך משמעותי לפי פקודת רופאי השיניים.

14
15 ע. בעיקרו של דבר (בכפוף לדברים שאכתוב להלן), איני רואה הצדקה להתערב בהחלטה של
16 וועדת משמעת המורכבת מאנשי מקצוע, כל עוד לא נפגעו כללי הצדק הטבעי ונשמרה זכותו
17 של הנקבל להביא את דבריו בפני הטריבונל הדין בעניינו.

18
19 ע"א. יש גם לדחות את טענת המערער, לפיה החלטת הוועדה בקשר לפרשיה השישית נגועה
20 בחוסר סבירות או חוקיות, וכי החלטת הוועדה שמצאה את המערער כמי שנהג "ברשלנות
21 חמורה" בגין הפרשיה השישית בטעות יסודה.

22
23 טענותיו אלה של המערער – דינן להידחות.

24
25 ע"ב. אין ממש בטענה לפיה הוועדה אינה בגדר ערכאת ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום
26 (ת"א 4219-02-09 בית משפט שלום חיפה), שדחה את תביעת הנזיקין של המתלונן בפרשיה
27 השישית כנגד המערער.

28
29 פשיטא, שמשרד הבריאות ו/או שרת הבריאות ו/או וועדת המשמעת לא היו צד להליך
30 שבבית משפט השלום, ואם כך מדוע יחייב אותם פסק הדין בנוגע למתלונן שבפרשיה
31 השישית?

32 יתר על כן, בהחלטתה עמדה הוועדה בהרחבה על ההבדל בין התשתית הראייתית שעליה
33 ביסס בית משפט השלום את פסק דינו בפרשיה השישית, לעומת התשתית הראייתית עליה
34 התבססה הוועדה.

35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1 בפני בית משפט השלום עמדה חוות דעתו של מומחה רפואי שמינה בית המשפט, פרופ'
2 מרטין גרוס, שגם העיד בפני בית המשפט, ואשר לדעתו לא היתה רשלנות מצד המערער.
3
4 לעומת זאת, מכתבו של ד"ר גורדון, רופא השיניים המחוזי שסיכם את בירור התלונה לאור
5 ממצאים שמצא בבדיקה שערך למתלונן שבפרשיה השישית, וכן לאור ממצאי הצילום
6 הפנוראמי, לא נתקבל כראיה על ידי בית משפט השלום, הן משום שלא היה ערוך כחוות
7 דעת, והן משום שד"ר גורדון גם לא נחקר על תוכנו בפני בית המשפט, ולא הוזמן להעיד
8 בפני בית המשפט.

9
10 לעומת זאת, בפני הוועדה היה מונח מכתבו של ד"ר גורדון בכל הנוגע לבדיקת הפרשיה
11 השישית והוא אף העיד בפני בית המשפט.

12
13 ע"ג. כפי שבצדק ציינה הוועדה בדו"ח מיום 9.7.13, קובע פרופ' גרוס בחוות דעתו מיום 4.10.10
14 שמסקנתו מבדיקת המתלונן והצילום הפנוראמי היא שאין רשלנות במקרה זה, אך מאידך
15 קובע הוא שיש צורך לחזור על העבודה כולה. לכאורה לפחות, קשה ליישב בין קביעות אלה,
16 ומכל מקום המערער לא זימן את פרופ' גרוס לעדות בפני הוועדה, כך שגם לא היתה
17 אפשרות לעמת את פרופ' גרוס עם המסקנות שבחוות דעתו ולשמוע את הסבריו.

18
19 ע"ד. לא זו אף זו: בצדק ציינה הוועדה בדו"ח מיום 9.7.13, שבעוד שבהליך שבבית משפט השלום
20 נתבררה תביעת הנוזיקין של המתלונן בפרשיה השישית, בה היה צורך להוכיח קיומה של
21 רשלנות וקשר סיבתי בינה לבין הנטען, הרי שהתכלית של ההליך המשמעותי לפי פקודת
22 רופאי השיניים היא לדון בעניינם של רופאי שיניים שחרגו בהתנהלותם ובדרך הטיפול
23 שלהם מן הראוי, הנדרש, והמקובל ברפואת השיניים.

24
25 אני דוחה איפוא את הטענה, כי יש לזכות את המערער בעבירה נשוא הפרשיה השישית.

26
27 ע"ה. ב"כ המערער טוען, שהחלטת שרת הבריאות לא הביאה בחשבון את השיקולים לקולא,
28 כגון, שהמערער ללא הרשעות בעבירות משמעותיות, והעובדה שמיום הגשת הקובלנה עד
29 היום לא הוגשו כנגד המערער קובלנות חדשות, כך שהאירועים בגינם הותלה רשיונו הם
30 אירועים שאינם משקפים את אישיותו ו/או מקצועיותו, וכן לא הובאה בחשבון העובדה
31 שהקובלנה של משרד הבריאות הוגשה כנגד המערער רק ב-2010, בעוד שהעבירות בוצעו בין
32 השנים 2004-2008, ואילו היה נוקט משרד הבריאות בהליך משמעותי כנגד המערער כבר
33 ב-2004 היתה נמנעת האפשרות להישנות העבירות.

34
35 ע"ו. אין לקבל את טענותיו אלה של המערער.

36

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

בצדק מציינת ב"כ המשיבה, שמשדד הבריאות יכול לטפל בתלונות, מטבע הדברים, רק ממועד הגשתו, וראוי ונכון הוא לבררן ביסודיות. יש גם ממש בטענת המשיבה, לפיה התנהלות המערער בפני הוועדה, כמתואר בהחלטתה, בנוגע למשיכת זמן ועיכובים, אינה מצדיקה העלאת טענתו של המערער כיום בדבר חלופ הזמן.

ע"ז. עוד אוסיף, שהעבירות בהן הורשע המערער: חמש עבירות של התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, ושתי עבירות של רשלנות חמורה בטיפול השיניים, הינן עבירות משמעת חמורות, בוודאי בהצטברותן. מכאן שצודקת המשיבה בעמדתה, לפיה העובדה שפרט לעבירות הנ"ל לא הוגשה קובלנה כנגד המערער, בעל ותק של 20 שנה כרופא שיניים, לא קודם לעבירות נשוא הדיון ולא לאחריהן, אינה מצדיקה מתן "פרס" למערער.

אני מאמץ את דברי הוועדה בהחלטתה מיום 23.9.2013, עמ' 6:

"במקרה זה מדובר במקרה חריג בחומרתו, הן מבחינת מספר המקרים בהם חזר הנקבל על מעשיו, הן מבחינת חומרתם וכן לאור העובדה שאף עתה הנקבל דבק בעמדתו כי לא נפל פגם בהתנהלותו".

ע"ח. יש גם לדחות את טענת המערער כאילו מדרג העבירה שביצע ביחס לעבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה היא על הצד הנמוך. לטענת המערער, לא הוכח שיש קשר בין אי-רישום הרשומה הרפואית לבין הטיפול הרפואי-מקצועי שניתן למתלוננים.

יש לדחות טענה זו, ויש להצטער על כך שהמערער טרם הפנים את החומרה שבעבירה זו. כפי שקבעה הוועדה, בהחלטתה מיום 23.9.2013, המערער העביר למשרד הבריאות רשומה רפואית רק לגבי המתלונן בפרשיה השישית, ואף זאת ללא הצילומים. בכל יתר המקרים המערער לא העביר למשרד הבריאות רשומה רפואית, או צילומים למרות שנדרש, ובביקורת משרד הבריאות במרפאתו לא נמצא תיק רפואי של המתלוננים.

על המערער מוטלת חובה מלח הוראת החוק לקיים רשומה רפואית ולשמור אותה במרפאה וכאשר זו יוצאת ממרפאתו, עליו לוודא שמירת העתק או צילום ממנה.

שמירה על רשומה רפואית תקינה היא אבן יסוד במתן טיפול רפואי (ובכלל זה כמובן טיפול שיניים), קל וחומר בהינתן שהתלונות נשוא הקובלנה מתייחסות, כך לפי קביעתה של הוועדה, לטיפולי שיקום מאד נרחבים ולא ניתן לבצע באופן ראוי טיפולים נרחבים ו/או ממושכים ללא תיעוד ברור של כל שלבי הטיפול.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1

2 ע"ט. חומרה נוספת יש גם בכך שהמערער התעלם באופן שיטתי מפניות של משדר הבריאות אליו
3 לצורך בירור התלונות ובכך פגע, כקביעת הוועדה, באמון הציבור במורשים לעסוק ברפואת
4 שיניים, ובאמון הציבור במערכת הפיקוח והבקרה על הנעשה בתחום רפואת השיניים.
5

6

7 פ. על כל אלה יש להוסיף, שבשניים מן המקרים, קבעה הוועדה, שהמערער פעל ברשלנות
8 חמורה בטיפול שניתן לשניים מן המתלוננים (הפרשייה הראשונה והפרשייה השנייה).
9 בצדק טוענת ב"כ המשיבה, כי בהליכי משמעת האינטרסים האינדיבידואליים של הפרט
10 נדחים מפני השיקול של אינטרס הציבור לשמירת רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ואמון
11 הציבור ברופאים:

12

13 "השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבנידון הינו השיקול של הגנה על
14 האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון
15 הציבור ברופאים... לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל
16 הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא האינטרס הציבורי, ואילו השיקולים
17 הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו,
18 אם בכלל..." (ע"א 10979/04 ד"ר ליביו לאור נ' שר הבריאות, פ"ד נ"ט (6) 357,
19 362 (2005)).

20

21 פ"א. עד כאן ניתן היה לסבור שדין הערעור להידחות, שהרי בדרך כלל אין זו דרכה של ערכאת
22 הערעור להתערב בשיקול הדעת של טריבונל מקצועי בהליכים משמעתיים, אלא אם מדובר
23 בסטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה (ע"א 3425/90 ד"ר פינסטרבוס נ' שר
24 הבריאות ואח', פ"ד מו(1) 321 (1991), ועוד), שהרי הענישה המשמעתית-מקצועית נועדה
25 למנוע הישנות מעשיו של הרופא, ולהגן על ערכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים של
26 הציבור, לרבות שמירת כבוד המקצוע, וכן אמון הציבור במקצוע.

27

28 פ"ב. שיקולים אלה, כמו גם פסקי הדין עליהם הצביעה ב"כ המשיבה בטיעוניה המפורטים
29 והמנומקים מצויים כולם לנגד עיניי, אך למרות זאת סבורני, שבעניינינו נוטה אמצעי
30 הענישה לחומרה במידה המצדיקה התערבותו של בית משפט זה (מבלי לגרוע אף כמלוא
31 הנימה מחומרת המעשים בגינם הורשע המערער בהליך המשמעת).

32

33 בין אם בפני הוועדה, ובין אם בטיעוני המשיבה בערעור, לא הובא, ולו פסק דין אחד, בו
34 הוטל על רופא שיניים עונש משמעותי של חמש שנות תליית רשיון בגין מעשים דומים.

35

36 פ"ג. המשיבה הצביעה על עונש התליית רשיון לעסוק ברפואה לחמש שנים ב-ע"א 50/91 ד"ר
אדגר סבין נ' שר הבריאות, פ"ד מז(1) 27 (1993), מקרה בו מדובר היה בעבירת מין.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל
21 יולי 2014

1

2 בע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ' שר הבריאות ואח', פ"ד מ"ד (4) 422 (1990), מדובר היה
3 בעבירת שוחד, מתן תעודה כוזבת, והפרת אמונים על-ידי עובד ציבור, בגין מתן 15 אישורים
4 רפואיים כוזבים תמורת תשלומים, כשהמערער יודע שאלה מיועדים להשתמטות משירות
5 מילואים. כב' הנשיא (בדימוס) מ. שמגר העמיד את תקופת השלילה על שלוש שנים, הגם
6 שדעת הרוב בוועדה היתה שלילת הרישיון לצמיתות, ושר הבריאות אף קיבל המלצה זו,
7 תוך מתן אפשרות למערער לבקש לאחר חלוף שנה את חידוש רישיונו.

8

9 בע"א 10979/04 ד"ר לאור נ' שר הבריאות ואח', פ"ד נט" (6) 357 (2005), הורשע המערער בגין
10 מתן אישור רפואי לצורך שחרור משירות מילואים בגין אמתלת שווא רפואית כנגד תשלום
11 של 150 ₪.
12 הוועדה קיבלה את הסדר הטיעון שבין הצדדים והחליטה על התליית הרישיון ל-4 חודשים,
13 אך כב' הנשיא ו. זיילר ז"ל העמיד את התקופה על שנה אחת, וערעורו של המערער נדחה
14 לפי דעת הרוב.

15

16 כאמור, לא הצביעה המשיבה לא בפני הוועדה ולא במסגרת הליך הערעור, על פסק דין שבו
17 הותלה רישיונו של רופא שיניים בגין עבירות דומות לתקופה של 5 שנים, או תקופה הקרובה
18 לכך.

19

20 בע"ש (מחוזי י-ם) 332/08 ד"ר גליקסמן נ' שר הבריאות (מיום 13.11.2008) הותלה רישיונו
21 של המערער לשלוש שנים בגין עבירת מין.

22

23 בעש"א (מחוזי י-ם) 2424-10-12 ד"ר סולומון נ' שר הבריאות (מיום 14.7.2013) נדון
24 המערער בגין פרשייה אחת של רשלנות חמורה בביצוע טיפול שיניים וכן רישום לקוי
25 בכרטיס הטיפולים, ובפרשייה נוספת של התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, ונדון
26 לשלושה חודשי התליית רשיון לגבי כל אחת משתי הפרשיות, ותקופות שירוצו בחופף,
27 והערעור נדחה.

28

29 פ"ה. ב"כ המערער הפנה לע"ש (מחוזי י-ם) ד"ר שלומית בך חובב נ' שר הבריאות (מיום
30 7.1.2010) בו הורשעה המערערת, לפי הודאתה, ברשלנות חמורה במילוי תפקידה בכך
31 שנתנה סדציה לפעוט בן שנתיים בו ביצעה טיפול שיניים ללא ניטור רציף ויעיל של חמצן
32 הדם ותנועות הנשימה.
33 הפעוט נפטר, אך יובהר שנקבע כי:

34

35 "מדובר בהתנהלות של המערערת, שגם אם לא נטען כי תרמה בפועל לתוצאת
36 האירוע, היה בה כדי להעצים את הסיכון, הגלום בטיפולים מהסוג הנדון,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמ"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

להתממשותה של תוצאה מעין זו, ובכך, בין השאר, נובעת חומרת הרשלנות
במקרה דנן" (שם, בפיסקה 19).

רישיונה של המערערת הותלה למשך שנתיים והערעור נדחה.

פ"ו. בענייננו, היתה הוועדה עצמה ערה, בהחלטתה מיום 23.9.2013, עמ' 6, לכך:

"שבמקרים קודמים, בהם דובר ברופאי שיניים שהורשעו ברשלנות חמורה וכן
בהתנהגות שאינה הולמת משלא נענו לפניות משרד הבריאות בקשר לתלונות
הוטלו על הנקבלים עונשי התליית רשיון למספר חודשים".
(ההדגשה שלי - י.ג.).

הוועדה הוסיפה והסבירה, שם, כי במקרה הנוכחי מדובר במקרה חריג בחומרתו, הן
מבחינת מספר המקרים בהם חזר המערער על מעשיו, הן מבחינת חומרתם, והן נוכח
העובדה שגם בהליך עצמו דבק המערער בעמדתו כי לא נפל פגם בהתנהלותו.

פ"ז. הוועדה מוסמכת כמובן להעלות לפי שיקול דעתה את רף אמצעי הענישה המשמעותיים
במקרים המתאימים, ככל שסבורה היא שנכון וראוי להדק את הפיקוח והבקרה על ידי
הרתעת רופאי שיניים מביצוע עבירות משמעת מסוג זה, למנוע פגיעה במעמד המקצוע,
ולחגביר את אמון הציבור ברופאי השיניים, ובבקרה שמקיים משרד הבריאות על תפקודם
של רופאי השיניים.

בשיקול דעת זה אין להתערב. הוועדה אף הבהירה, שעסקינן במקרה חריג בחומרתו
מבחינת מספר המקרים בהם חזר המערער על מעשיו, גם מבחינת חומרת המקרים וגם נוכח
העובדה שהמערער לא הביע חרטה ודבק בעמדתו שלא נפל פגם בהתנהלותו.

פ"ח. שיקולים אלה של הוועדה סבירים, רלוונטיים, ואינם מצדיקים התערבות, אך יחד עם זאת
יש מקום להתערבותו של בית משפט זה נוכח הקפיצה הנחשונה שבין התליית הרישיון
למספר חודשים לגבי רופאי שיניים שהורשעו ברשלנות חמורה, וכן בהתנהגות שאינה
הולמת, בכך שלא נענו לפניות משרד הבריאות בקשר לתלונות, לבין עונש התלייה של 5
שנים כבענייננו, וזאת גם בהביאי בחשבון את הנימוק המוצדק והענייני של הוועדה בדבר
היות המקרה חריג בחומרתו, כמוסבר כבר לעיל.

פ"ט. סבורני, לאחר שהצבתי לנגד עיניי את תיאור כל הפרשיות בהן הורשע המערער, את
החלטות הוועדה מיום 9.7.2013, ומיום 23.9.2013, את החלטת שרת הבריאות, ואת
טיעוניהם המפורטים של שני הצדדים, בכתב ובעל פה, שיש מקום לקבל את הערעור חלקית

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 יולי 2014

עמס"מ 51852-02-14 ברשדסקי נ' מדינת ישראל

1 במובן זה שתקופת התליית רישיונו של המערער לעסוק ברפואת שיניים תועמד על תקופת
2 של 30 (שלושים) חודשים, וזאת בתוקף מיום 30.9.14, וכך אני מחליט.

3
4 המזכירות תמציא את העתקי פסק הדין לבאי-כוחם של שני הצדדים.

5
6 ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ד, 21 יולי 2014, בהעדר הצדדים.
7

8 יגאל גריל, סגן נשיא
9
10
11